

הישובים היהודיים הראשונים בארץ ישראל הפיחו תקווה בלבם של יהודים רבים בעולם. אגדות נוספות של חובבי ציון הוקמו והן אספו פרוטה לפרוטה למען קניית אדמות חדשות בארץ ישראל. יום אחד הגיע יהודי ושמו נחמן לביתו של הרב מוהליבר ובכיוו חדשות רעות: "רבנו, הטורקים ששולטים בארץ ישראל אסרו על כניסת יהודים נוספים ארצה!" הרב מוהליבר לא הפתע, הוא ידע שהשלטונות הטורקיים מתנגדים מאוד לעליה ארצה ולהתישבות היהודית בארץ ישראל. "מה נעשה עכשיו?" שאל נחמן את הרב מוהליבר בצער. "את כל כספנו נתנו למוחמד בעבור אדמות שהבטיח למכר לנו, וכעת איננו יכולים לרפוש אותן ואפלו את כספנו איננו יכולים להשיב". הרב מוהליבר לא ידע מה לומר. המשבר היה גדול. יהודים רבים אבדו את כספם והמתנגדים לעליה לארץ שוב הרימו את ראשם: "אמרנו לכם שלרעיון ההתישבות בארץ אין שום סכוי". בגלל הפגיעה החדשה החלט לקיים כנוס גדול של כל חובבי ציון. הפעם מצב הרוח היה ירוד במיוחד: "האם כל עמלנו היה לשוא?" שאלו זה את זה חברי האגדות.

אחד החברים, מר אשכנזי, עלה לדוכן הנואמים והחל למנות את רשימת הפעילות: "רבים מחברינו אבדו את כספם והתיאשו מהעליה לארץ, הטורקים סגרו את שערי הכניסה, השלטונות כאן באירופה חושדים בנו שאנו משתפים פעולה עם הטורקים ולכן פוגעים בנו ומקשים עלינו, ונוסף על כל אלה, גם רבים מהיהודים עצמם מתנגדים לדרכנו! חברים, עלינו לחשב מחדש!"

"למה אתה מתכוון?" שאלו כלם. "בואו ואספר לכם", המשיך מר אשכנזי. "כלכם מכירים את הברון הירש, אחד היהודים העשירים בעולם. שמעתי שהברון החליט לתרום כסף רב למען אחיו היהודים. הוא מוכן לקנות אדמות בארגנטינה ולישב בה יהודים רבים".

"חברים!" נצצו עיניו של מר אשכנזי, "הוא מוכן לתת מיליונים! מיליונים!" החברים הקשו: "ארגנטינה? מדוע דווקא ארגנטינה?"

"הברון הירש הוא אדם מעשי. הוא מבין שרק שם נוכל להתישב, זוהי ארץ רחבת ידיים ואין בה מלחמות ובעיות. גם אמות העולם יסכימו שיתישבו שם יהודים בלי כל בעיה. זה הפתרון! מרוסיה יוצאים, לארגנטינה הולכים!"

ההצעה נשמעה מפתה ורבים מהיושבים בקהל הרחוק: "האם אפשר שהצדק עם מר אשכנזי?" באותו רגע קם הרב מוהליבר, עיניו בוערות כלפי אש, וקרא בלהט: "גם אם יש בעיות, אסור לנו להתיאש! נצח ישראל לא ישקר! אנו מוכנים לסבל ובלבד שנשאיר נאמנים לארצנו! כוחן של פרוטות הנאספות למען ארץ ישראל גדול הרבה יותר ממיליונים רבים שנתרמים בעבור ארץ לא לנו!"

בבת אחת התהפכה האווירה באספה. רוח של אמונה ותקווה חזרה לנשב בחברים וכלם הצביעו פה אחד: "לא נלך אחרי המיליונים של הברון הירש, כלנו נשארים נאמנים לציון!"